

התראה

לפני כמה חודשים התחילו לי כאבי גב. ככל שהימים חלפו הכאבים התחזקו והתעצמו. כחולה סרטן לשעבר, כל דבר קטן גורם לפאניקה בגלל האפשרות של חזרת המחלה. מספיק שאתעטש בארוחה משפחתית בשביל שאמא תזמין את מד"א ותבדוק על הדרך כמה עולים קברים ואיפה קונים את הבורקסים הכי זולים לשבעה.

מאז שהחלמתי, ביצעתי בדיקה שגרתית של סי-טי חזה, בטן ואגן כל שלושה חודשים, ותמיד התוצאות שלי היו תקינות, מה שכמובן מאוד משמח אותי כל פעם מחדש.

כשהכאבים הפכו בלתי נסבלים הלכתי לרופא שהמליץ לעשות מיפוי עצמות ואם-אר-איי. האונקולוג שלי קיבל את התשובות, וכאשר הוא התקשר, הבנתי רק מהקול שלו שאין לי סיבות להיות אופטימי.

הסתבר כי בעצמות שבין החוליות בעמוד השדרה שלי ישנן נקודות שמעוררות חשד לגרורות. הוא הורה לי לעשות כמה בדיקות וביניהן ביופסיה, כדי שיהיה אפשר לדעת בוודאות האם מדובר בגידול סרטני שחזר.

נהיה לי חושך בעיניים, כל חיי עברו לנגד עיניי שהתמלאו בדמעות. פשוט התרסקתי. המחשבה שאצטרך לעבור את כל התהליך הזה שוב, מוטטה אותי. נזכרתי בכל מה שעבר עלי בתקופת המחלה ופשוט לא הצלחתי לתפקד. איבדתי את האופטימיות שלי, את כל הדברים שהאמנתי בהם ושגרמו להחלמתי. הכול היה נראה לי שחור משחור ופשוט לא ידעתי מה לעשות וכיצד לנהוג.

לפני כמה שנים חליתי במחלת הסרטן. את האבחנה קיבלתי כשהייתי כבר בשלב ארבע של המחלה, שזהו השלב האחרון (בשלב אחרי אתה כבר פוגש את אלוהים לכוס קפה), ובהרבה חלקים בגופי התפשטו גרורות. למרות זאת וכנגד כל הסיכויים והדעות, ניצחתי.

מלבד כל הטיפולים הקונבנציונליים והאלטרנטיביים שעברתי, הדרך הכי מהותית עבורי בדרך להחלמה הייתה בעזרת הומור. אין דבר יותר חזק, עוצמתי, ממוטט חרדות ומרפא, אשר עזר לי להסתכל למחלה בעיניים ולהתמודד איתה – מאשר צחוק בריא ומשחרר.

במהלך מחלתי כתבתי בצורה מצחיקה את כל התחושות שחווייתי, הפכתי אותן לבדיחות והופעתי איתן על הבמה. בנוסף, תיעדתי את כל התהליך, מהרגעים הכי מצחיקים ועד לרגעי השבר, בעזרת מצלמת וידאו.

כשנתיים לאחר ההחלמה העליתי מופע הומוריסטי ומרגש שנקרא ה"סרטן מת מצחוק", איתו אני מופיע בימים אלו. זהו מופע המשלב קטעי סטנדאפ על התקופה ומלווה בקטעי הווידאו שצילמתי. במופע אני משתף את הקהל בחוויות שלי ובהשפעת התקופה על חיי.

מאז החלמתי, לפני יותר משלוש שנים, אני חולם לכתוב ספר על כל האירועים המצחיקים שחווייתי בתקופת המחלה. ספר שבו אכתוב על דברים שאני משתוקק לספר ושעליהם אני לא מספיק לדבר במופע.

בכל פעם דחיתי את זה מסיבות שונות: פעם אני עובד על ההופעה, פעם יש לי סידורים ועוד שלל סיבות ותירוצים.

אבל הפעם אף תירוץ לא היה קביל, הייתי חייב לצחוק כדי לשרוד את התקופה הזאת.

בזמן התהליך שעברתי עד הגעת התשובות וההתמודדות עם הפחד הבלתי פוסק ממה שצופן לי העתיד, שחזרתי את כל מה שחוויתי בתקופת המחלה וניסיתי להיזכר מה כל כך הצחיק אותי אז ואיך זה יכול לשרת אותי בתקופה הזאת.

הספר לא מלמד איך מחלימים ממחלות, זה אפילו לא ספר על מחלה. זה ספר על החיים כבן אנוש בזמן משבר, על כל התחושות בתקופה כזאת ועל מה שמצחיק בזמנים כאלו.

תיהנו.